

dinavien. Der findes baade i Norge og i Sverige Lasteliniekommissioner. Den norske Arbejde er allerede vidt fremskredent og har, saa vidt jeg ved, ført til en Forhandling med den engelske Regering. Jeg har tænkt mig, at man, naar denne midlertidige Lov er gaaet gennem Rigsdagen, eventuelt kunde søge et Samarbejde med de andre skandinaviske Lande for gennem en enig Optræden i de Spørgsmaal, hvor vi have de samme Interesser, muligvis at kunne faa gennemført nogle Smaaalempelser, som vilde være af Interesse for Skibsfarten. Det er jo givet, at naar en stor Nation som England skal forhandle med hver enkelt af de smaa Nationer, kan det let komme til at gaa ud over dennes Interesser, hvorimod det, naar vi staa mere samlede, ikke er udelukket, at vi kunne faa smaa Indrømmelser, der betyde ikke saa lidt. Hver halve eller hele Tomme med Hensyn til Lastemærke er af stor Betydning for Skibsfarten, det betyder mange Penge i Aarenes Løb. Hvorvidt man kan udrette noget ad den Vej, er det umuligt at sige paa Forhaand. Et Spørgsmaal, der ligger os særlig paa Hjerte, og som jeg ved ogsaa har været Genstand for meget indgaaende Drøftelse i Norge, er Spørgsmaalet om særlig Trælast-Lastemærke, altsaa for Skibe, der gaa i Trælastfart. Det er jo for vore almindelige danske Rederier udenfor Routerederierne en Fart af meget stor Betydning. Saavel Nordmændene og Svenskerne som vi herhjemme have de fleste af vore Skibe i den Fart i Sommerens Løb, Tyskland er ogsaa stærkt interesseret i den Fart. Og hvis vi der kunde opnaa noget i Retning af en Lempelse overfor Skibe, der føre Træladinger, vil det være af megen Interesse — har jeg Lov til at sige — for hele den danske Skibsfart. Det Spørgsmaal kan maaske ogsaa blive gjort til Genstand for en Forhandling mellem de skandinaviske Riger, saa man der kunde staa samlet om de Interesser, som ligge bag ved denne Sag. Det er min Agt at gøre et Forsøg i saa Henseende, naar den midlertidige Lov nu er gennemført. At udtale sig noget lovende eller i det hele taget optimistisk om den Sag vil være vanskeligt. Meget vil jo bero paa de Forhandlinger, der ville finde Sted. Men jeg haaber, som sagt, det maa kunne lykkes at føre dem til et gunstigt Resultat, saa der vil kunne opnaas noget, selv om det var mindre Indrømmelser i Henseende til de engelske Krav.

Mortensen: Den højtærede Ministers Udtalelser om det engelske Board of Trade's Stilling til Spørgsmaalet om Skibe under 80 Tons give mig Anledning til at opfriske en Udtalelse fra første Behandling om det beklagelige i, at vi først kom ind paa denne Lovgivning, drevne dertil af den britiske Regering og Lovgivning. Den Gang modsagde den højtærede Minister mig og vilde ikke være ved, at det i nogen Grad skyldtes det, men sagde, at det væsentlig var Initiativet herhjemme fra, der var Grund til, at man var kommen ind paa denne Lovgivning. Den Udtalelse, der i Dag faldt fra den højtærede Minister, viser dog, at man i alt Fald paa et bestemt Omraade har været nødt til at rette sig efter den britiske Regerings Ønsker, og det er for mig ogsaa Bevis for, at jeg havde ikke saa ringe Grund til at antage mig berettiget til at mene, at det var beklageligt, at vi stod saaledes, at det var den udenlandske Lovgivning, der skulde tvinge os til at lovgive paa dette Omraade, og at vi ikke kunde tage den Sag, før vi var nødte til det ved engelske Lovgivningsforanstaltninger.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Maa jeg sige, at det forholder sig for saa vidt rigtigt, hvad den ærede Folketingsmand siger, som det er det, der har givet det sidste Stød til Sagen. Men det har rigtignok længe været en Tanke, der har beskæftiget de forskellige Nationer, ikke alene Danmark. Tyskland har jo allerede gennemført den Sag. I Frankrig er den vistnok ogsaa gennemført nu. De skandinaviske Riger have allerede længe haft den Sag til Overvejelse. Jeg gentager, at det er rigtigt, at det er det engelske Krav, der har givet den sidste Impuls til, at Sagen har taget Fart. Hvor vidt den har stor Betydning for Danmark, skal jeg ikke udtale mig om; jeg tror, at det ærede Medlem vil have ondt ved at finde synderlig store Resultater ved at undersøge den danske Statistik over Forlis paa Grund af Overlastning. De danske Skibe, der ere forliste i Aarenes Løb paa Grund af Overlastning, skal man vist lede efter med Forstørrelsesglas; det er uendelig faa. Der er forlist Skibe ved Strandinger af mange andre Grunde, men at det af Hensyn til Overlastning skulde være særlig paatrængende her i Danmark at lovgive om Lastelinien, mener jeg at kunne benægte paa det bestemteste, idet man her vistnok har sejlet